

کلاف

ضمیمه نوجوان

شماره ۳۱۴ ■ ۲۴ مهر ۱۳۹۹

نوجوان
جوان

درباره محبت دیدن و محبت کردن های رای

خار، گل و آند کی

قطعه از این نصیحت های مادر بزرگ آن زیاد شنیده اید که می گویند: محبت کن که با محبت خارا گل می شود! با قربان صدقه رفتن تغییر نمی کند اما درباره آدم ها قضیه تقریباً متفاوت است. نگفتم کاملاً چون خیلی بزرگ ترین اشتیاه آدم، اما خیلی از گره های کور زندگی هر کسی با محبت دیدن و هم تم تراز آن محبت کردن با دلش بخواهد هدیه بگیرد، ذوق این را دارد که هدیه بدهد. (البته نویسنده این طور است شماران نمی خلاصه، کلاف شماره سی یکم نوجوانه درباره «محبت» است. راستی تایاد نزفته بگوییم محبت باعلاقه فرق علاوه دارید ولی به آن محبت نمی کنید!

«رو که نیست، سنگ پاس!

به نظر من که بهتر است اساساً از هیچ کس توقع محبت نداشته باشیم و مطمئنم که به هیچ وجه محبت را نباید از کسی گدایی کرد. ولی هر آدمی ناخودآگاه از نزدیکان و اطرافیانش توقع دارد به روش های مختلف به او محبت کنند. اصلاح محبت دیدن یک نیاز ذاتی است. خصوصاً نوجوانان این نسل که اصولاً با هر محبتی نمی شود دلشان را به دست آورد و به قول سرمقاله دو شماره قبل جناب دیر پر میم، نمی شود با شکلات دلشان را به دست آورد و اصولاً در دریافت محبت بسیار زیاده خواه هستند و باید خودت را بکشی که الطاف و دوست داشتن به چشم شان بباید.

لطف این نظر

«چرا محبت می کنیم؟

اینجای بحث که می شود باید کلاه خودمان را آشنا داریم (رجوع کنید به جدول انتظارات!).
محبت های موقتی است که سودی در میان مالکیت گفتیم؛ یا جایی که محبت کردنمان نه

اساساً دلت که صاف باشد بیشتر از نیاز به محبت دیدن، نیاز است که با این کار نصیبمان می شود، مثلاً وقتی به یک پرندۀ دیگری وجود ندارد، انسان هایی هم وجود دارند که حال خوش

گاهی امام محبت کردن به ماهویت می دهیم که این گه فن بیچ یک سلبیری شویم
محبت کردن به کودکانی که حتی از داشت
نصیب مامی شود، هم است که می کنیم، بررسی کنیم و حواسمن باش

چه انتظاری دارند از کی؟!

نحوه انتظارات نوجوان	چه انتظاری دارند	از کی؟!
۱. مادر	ا. بخت همیشگی غذای باب میل ۲. طرفداری به هنگام اختلافات با حضرت پدر ۳. کاری به کار زندگی مانداشتن در سایر مواقع	
۲. پدر	پول توجیبی، پول توجیبی، پول توجیبی (حالا یکمی هم آدم را درک و اعتماد کنند کافی است؛ مخصوصاً واقعی قرار است با دوستانت بروی کافی شاپ، کوهی، سفری، جایی و احتمالاً تا دیروقت بینگردی!)	
۳. خواهر و برادر	اگر بزرگ تراست همین که در نوشتن تکالیف کمک کنند و مرا حمایت بقیه جوانب زندگی شخصی مان نشود و فضولی نکند کافی است اما اگر کوچک تراست تمام فرمان ها و اواامر کوچک و بزرگ ما را هم عمل کند کم است و هنوز هم بدھکار محبت های نکرده ماست!	
۴. دوست	ا. در زمان کل کل با بقیه طرفداران باشد ۲. موقع اشتیاهات ماء، او هم گردن بگیرد (البته در برخی موارد به خصوص در میان مادرخواهان این که در سخنی ها کنارمان باشد و غصه مان را بخورد هم به این لیست اضافه می شود).	
۵. جامعه	انتظار درک شدن و فراهم کردن کار و رفاه ... بدون ذره ای تلاش و توقع.	

زهرا قربانی

پژوهش
محمد صادق
امانی

با تشکر از
علیرضا منتظری

«به کی محبت می کنیم!

از آن دسته از دوستانی که حتی نسبت به مورچه ها هم فوبیا دارند که بگذریم اصولاً همه محبت کردن به حیوانات را دوست دارند. گرچه برخی در این زمینه شاخص ترند. خانگانند گربه ای از دور می بینند که منظور در آوردن یک لقمه نان حللال سمت شان بیاید، آن وقت است که دیگر کل کن باید خیان بدیخت نیستند. گاهی آنقدر به حیوان محبت می کنند که دیگر زندگی عادی یادش می رود. حتی مگر به های راتوی محله تان دیده اید که با هیچ «پیچ» و «پیشست» و هزار مدل صدای دیگر هم در نمی روند و تهاروشی که برای سیر کردن شکم شان بلندند، جلب محبت عابران است.

از موجودات غایب از نظری که مابه او محبت داریم و از فرسنگ ها فاصله موربد محبت و گاهی قربان صدقه های مان واقع می شود، سلبیری محبوب مورد نظرمان است که هیچ وقت هم متوجه عرض ارادت هایمان نشده و نخواهد شد؛ اگر خودتان هم اهل ابرازش نباشید حتماً توی هم سن و سال هایتان کسانی را می شناسید که به چهره های محبوب هنری و ورزشی محبت می کنند. نه این که فقط علاقه داشته باشند همانه، مثلاً من خودم خواجه که راهی شناسم که برای یک خواجه که ای جشن تولد هم گرفته است!

اساساً نوجوان های نسل جدید به بی محبتی زبانزدیم و اگر هم کسی را دوست داشته باشیم به روی خودمان نمی آوریم. اما اگر شخص مربوطه از آشنا یاب و رفقا باشد اندک احساساتی که می توانیم از خود متصاعد کنیم را ثناشان می کنیم. در حد همان تبریک تولد دوست نزدیک و قدردانی از مادر را یک ماج آبدارا! اماید نیست به این فکر کنیم که نکند محبت های مابه خاطر آن «میم» مالکیت است که در انتساب دوست، مادرم، معلم و... قرار دارد و یک جوهرایی دلیل محبتمن باز خودمان هستیم!

